

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204538
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416204538.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 31 320 155 proti žalovanému: U. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž. XXX/XX, XXX XX X. G. o zaplatenie 3.140,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.805,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.805,- eur od 01.05.2016 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 78 %, o výške ktorej po právoplatnosti rozsudku, rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu- spoločnosť Poštová banka, a. s. žalobou doručenu súdu dňa 11.08.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.140,32 eur, spolu s úrokom vo výške 232,78 eur, úrokom z omeškania vo výške 1.147,39 eur, s úrokom zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 3.140,32 eur vo výške 19,50 % ročne od 01.05.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.140,32 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, poplatkov vo výške 54,40 eur a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 15.01.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany Poštovej banky, a.s. úver vo výške 3.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Aktuálny stav úveru vyhotovenej ku dňu 30.04.2016. Žalobca si v zmysle obchodných podmienok uplatnil predčasné splatenie istiny úveru vrátane príslušenstva, v dôsledku čoho sa stal celý úver predčasne splatný. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému pohľadávku právnym titulom zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V súlade s obchodnými podmienkami má žalobca nárok aj na úroky za poskytnutý úver vo výške 19,5 % ročne a vzhľadom na omeškanie žalovaného aj na úroky z omeškania. Okrem toho má nárok aj na úhradu príslušenstva pohľadávky, a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami v zmysle Sadzobníka vo výške 54,40 eur a taktiež nákladov vynaložených na úhradu poistného.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, obchodné podmienky pre úver, všeobecné obchodné podmienky, predpis splátok k

zmluve, listinu aktuálny stav úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru s podacím hárkom a sadzobník poplatkov.

4. Podaním doručeným súdu dňa 09.08.2017 právny predchodca žalobcu- Poštová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 05.04.2019 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.08.2019.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 13.08.2019. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.09.2019 doplnil rozhodujúce skutočnosti, ktorými bližšie špecifikoval nároky voči žalovanému, a to aktuálny stav úveru, keď uviedol, že žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 695,- eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 45,- eur na poplatky, suma vo výške 290,32 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 359,68 eur na istinu. Suma vo výške 232,78 eur predstavuje sumu úrokov a rokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 06.11.2014 a suma 1.147,39 eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 06.11.2014 do dňa 30.04.2016. Mesačná splátka vo výške 136,27 eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 130,- eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 6,27 eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov (v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie, a preto poplatok za poistenie nemal byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom). Bližšie ozrejmil spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Ďalej uviedol, že suma poplatkov vo výške 54,40 eur pozostáva z poplatku za poistné zo dňa 20.07.2014 vo výške 2,58 Eur; poplatku za 1. Upomienku na úverovom účte zo dňa 29.07.2014 vo výške 9,96 Eur; poplatku za poistné zo dňa 20.08.2014 vo výške 6,27 Eur; poplatku za 2. Upomienku na úverovom účte zo dňa 02.09.2014 vo výške 24,90 Eur; poplatku za poistné zo dňa 20.09.2014 vo výške 6,27 Eur; poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 20.10.2014 vo výške 1,10 Eur; poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 06.11.2014 vo výške 3,32 Eur. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016; na oprávnenie požadovať od žalovaného aj úroky po zosplatnení úveru s poukazom na bod 6.4 obchodných podmienok a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018. V závere svojho podania uviedol, že súhlasí s postupným splatením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 76,- eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky. Zároveň predložil kalkulačku pre výpočet RPMN.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 15.11.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote dňa 07.11.2019 a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženým žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 15.01.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- eur a ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 19,50 % ročne v 36 mesačných splátkach vo výške 136,27 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 20.02.2014 a dátumom konečnej splatnosti 20.01.2017. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaný by mal zaplatiť celkovú výšku nákladov v sume 1.154,99 eur, pri priemernej RPMN vo výške 21,09 % a RPMN banky vo výške 21,34 %. Pri súčte všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú

mal žalovaný zaplatiť žalovanému sumu 4.905,72 eur (36 mesiacov x 136,27 eur), tento údaj však v zmluve uvedený nie je. Nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 06.11.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 3.427,50 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny 3.140,32 eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov z úveru ku dňu predčasnej splatnosti 232,78 eur, poplatkov za upomienky 39,28 eur a poistného vo výške 15,12 eur, v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný výzvu na úhradu dlžnej sumy prevzal dňa 19.11.2014, dlžnú pohľadávku však doposiaľ neuhradil.

10. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2016 vyplýva, že žalovaný dňa 15.01.2014 vyčerpal úver vo výške 3.500,- eur. Ďalej sú zaznamenané zaplatené splátky v rozsahu dátum splátky, mena a výška splátky s uvedením na úhradu čoho boli jednotlivé splátky započítané. Z úhrad vyplýva, že žalovaný odo dňa 20.02.2014 do 20.07.2014, čo bol dátum poslednej úhrady, uhradil v splátkach rôznej výšky celkovo sumu 695,- eur. Po úhrade poslednej sumy dňa 20.07.2014 vo výške 3,69 eur žalovaný neuhradil už žiadnu sumu. Z časti označenej ako plán splátok s uvedením dátumu splátky, výšky splátky a výšky splatenej splátky vyplýva, že od 20.02.2014 do 20.06.2014 boli v časti splatené uvedené splátky vo výške 130,- eur a v časti poistné od 20.02.2014 do 20.09.2014 vo výške 6,27 eur. Po dni 20.06.2014 nie je v časti splatené uvedená žiadna ďalšia splátka a po dni 20.09.2014 nie je v časti poistné taktiež uvedená žiadna suma, to znamená, že následne už žiadna suma nebola uhradená ani započítaná na istinu. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný uhradil na splatenie úveru do podania žaloby sumu 695,- eur, čo potvrdil aj žalobca vo svojom vyjadrení (čl. 76 rub spisu).

11. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 20.10.2014 banka upozornila žalovaného, že ku dňu 20.10.2014 je jeho pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 571,08 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplateniu úveru. Podľa priloženého podacieho hárku bola výzva doručovaná žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu. Listinou označenou ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.11.2014 banka oznámila žalovanému, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou k 06.11.2014 v celom rozsahu a zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3.427,50 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvu podľa priloženej doručienky žalovaný prevzal dňa 19.11.2014.

12. Z predpisu splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom vyplýva splatnosť každej splátky k 20. dňu v mesiaci a výška splátok je od 1. po 35. splátku vo výške 136,27 eur mesačne, 36. splátka je vo výške 111,26 eur. V listine označenej ako kalkulačka pre výpočet RPMN je uvedená RPMN vo výške 21,34 % a výška splátky zaokrúhlená v BISe je od 1. po 35. splátku vo výške 130,- eur mesačne, 36. splátka je vo výške 104,99 eur.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 15.01.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa §54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 15.01.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
písm. d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere dostupná pôžička má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený spotrebný, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, t. j. ku dňu 15.01.2014.

23. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybne, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanému, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

24. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení zmluvy predloženej žalobcom je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

25. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase

uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zaradiť do RPMN. V predmetnej zmluve a taktiež aj v kalkulačke pre výpočet RPM predloženej žalobcom bola uvedená RPMN vo výške 21,34 %. Pri výpočte RPMN vychádzajúcim z výšky poskytnutého úveru 3.500,- eur, celkovej čiastky úveru vo výške 4.654,99 eur (vypočítanej ako súčet výšky úveru a celkových nákladov), ktorá mala byť zaplatená žalovaným a pri dobe splácania 36 mesiacov je výška RPMN 21,42 %. V prípade, ak budeme vychádzať pri výpočte RPMN z celkovej výšky úveru 4.905,72 eur (136,27 eur x 36 mesiacov) je výška RPMN 26,12 %. Nakoľko v zmluve absentujú údaje pre správny výpočet RPMN, je obtiažne určiť správnu výšku RPMN. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

26. V zmluve o úvere úplne absentuje údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. Právny predchodca žalobcu síce v zmluve uviedol celkovú výšku nákladov v sume 1.154,99 eur, táto však nič nenapovedá o tom, koľko je celkovo žalovaný ako spotrebiteľ povinný zaplatiť. Celkové náklady podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. predstavujú náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a to všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Údaj o celkovej čiastke v zmluve úplne absentuje, pričom tento údaj je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti toho ktorého úveru. Ak by sme zráтали výšku úveru a celkové náklady, tak ako celková čiastka vyjde suma vo výške 4.654,99 eur, táto suma však vôbec nekorešponduje so sumou 4.905,72 eur (výška splátky 136,27 eur x 36 mesiacov). A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, aká mala byť správna celková čiastka úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť. Číselné neuvedenie celkovej čiastky je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluva je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

27. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veriteľa uviesť v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Veriteľ priamo v zmluve uviedol, že výška mesačnej splátky je 136,27 eur pri počte mesačných splátok 36. V predpise splátok je uvedená výška splátky od 1. po 35. splátku vo výške 136,27 eur mesačne, 36. splátka je vo výške 111,26 eur. V listine označenej ako kalkulačka pre výpočet RPMN je uvedená výška anuitnej splátky zaokrúhlená v BISe od 1. po 35. splátku vo výške 130,- eur mesačne, 36. splátka je vo výške 104,99 eur. Súd nemá pochybnosti o tom, že zo strany veriteľa nebola dodržaná zákonná náležitosť v podobe uvedenia správnej výšky splátky, keďže táto bola v zmluve uvedená vo výške 136,27 eur v počte 36 splátok, avšak v predpise už je len v počte 35 splátok. Ak je v zmluve jasne uvedená výška a počet splátok, nemôže sa táto skutočnosť potom líšiť v predpise splátok, keď podľa zmluvy má byť všetkých 36 splátok vo výške 136,27 eur. To je len ďalší z dôvodov, prečo je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Nie

je prípustná skutočnosť, že ak spotrebiteľ má podľa zmluvy platiť 36 splátok v rovnakej výške, aby boli posledné štyri splátky v rôznych výškach. Takto určený prehľad splátok je len mäťúci a taktiež v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa.

28. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

29 Vo vzťahu k Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, na ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 10.09.2019 poukázal aj žalobca, súd uvádza, že Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd však má za to, že v prípade nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedených vyššie, tieto nedostatky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšku mesačnej splátky, celkovú čiastku k zaplateniu a RPMN. Je preto zrejmé, že tieto nedostatky mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a v konečnom dôsledku o výške a trvaní záväzku. Uvedenie celkovej čiastky úveru a správnej výšky RPMN je podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

30. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu súd uvádza, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 s prílohou a taktiež výzvou na úhradu dlžnej sumy s doručenkou žalobca preukázal, že postupca Poštová banka, a. s. pohľadávku voči žalovanému z úverovej zmluvy odplatne postúpil na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (524 a nasl.), zákona o bankách (§92 ods. 8) a zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 3.500,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný zaplatil sumu 695,- eur. Rovnako žalovaný nenamietal, že dňa 06.11.2014 došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanému a reálne vykonanými úhradami žalovaným žalobcovi, t. j. vo výške 2.805,- eur (3.500,- eur - 695,- eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie 2.805,- eur vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 2.805,- eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol.

32. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, na uplatnenie ktorých v súlade s bodom 6.4 Obchodných podmienok poukázal aj žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.09.2019. Táto zmluvná podmienka však bola rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co/2/2017 zo dňa 28.11.2017 vyhlásená za neprijateľnú, a preto je neplatná. Navyše s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012 veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

33. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 16.03.2016 predstavovala 0,00 %, nie žalobcom uplatnenú úrokovú sadzu 0,15 %) t. j. vo výške 5,00 % od 01.05.2016 (podľa doručky predloženej žalobcom žalovaný dňa 19.11.2014 prevzal výzvu na úhradu dlžnej sumy, na základe ktorej musel vedieť, že je s plnením dlhu v omeškani, a teda dňa 01.05.2016 už bol v omeškani). Žalobcom požadovaný úrok z omeškania (po úprave úrokovej sadzby) je v súlade s právnou úpravou, a preto súd vyhovel žalobe aj v časti takto uplatneného úroku z omeškania. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny, súd žalobu zamietol z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 3.140,32 eur a prisúdenej sumy vo výške 2.805,- eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 2.805,- eur (89 %) a neúspešný v rozsahu 335,32 eur (11 %); žalovaný bol úspešný v rozsahu 335,32 eur (11 %) a neúspešný v rozsahu 2.805,- eur (89 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 89 % od úspechu žalovaného v rozsahu 11 % súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 78 % (89 % - 11 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.